

Na téma zaměřené na otázku profesionalizace zadávání veřejných zakázek a problematiku odborné způsobilosti osob vykonávajících zadavatelské činnosti diskutují zástupci profesních sdružení a iniciativ působících v oblasti veřejných zakázek.

Mgr. Robert Pergl
Komora administrátorů
veřejných zakázek (KAVZ)

Mgr. Tomáš Machurek
Asociace pro veřejné zakázky
(AVZ)

JUDr. Daniel Weinhold, Ph.D.
Platforma pro transparentní
veřejné zakázky (Platforma)

Mgr. Pavel Robek
Česká komora zadavatelů
(ČKZ)

Foto Ondřej Kocourek

Setkání odborníků specializujících se na oblast veřejných zakázek bylo iniciováno vznikem nového profesního sdružení (Komory administrátorů veřejných zakázek) v prosinci loňského roku a v souvislosti s aktuální přípravou další velké novely zákona o veřejných zakázkách. Navazuje také na předchozí diskuse uveřejněné v našem časopise, týkající se problematiky případného stanovení požadavků na odbornou způsobilost osob podílejících se na zadávacích řízeních.

Diskusního setkání se zúčastnili:

■ Mgr. Robert Pergl, člen přípravného výboru Komory administrátorů veřejných zakázek (KAVZ).

KAVZ, která vznikla na konci roku 2010, je organizací směřující k ustavení nezávislého samoregulačního orgánu, jenž bude sdružovat organizátory (administrátory) veřejných zakázek na českém trhu. Jeho hlavní úlohou je nastavit základní profesní, odborné a etické standardy a stát se tak garantem profesionálních služeb v oblasti výběrových řízení a veřejných zakázek. Cílem KAVZ je zvýšení transparentnosti výběrových řízení.

■ Mgr. Tomáš Machurek, předseda Výkonného výboru Asociace pro veřejné zakázky (AVZ).

AVZ je občanským sdružením, které spojuje subjekty usilující o rozvoj prostředí veřejných zakázek a prosazující kvalifikovaný a zodpovědný přístup k jejich zadávání a realizaci. Asociace sdružuje tři základní skupiny subjektů - zadavatele, uchazeče a poradce, kteří reprezentují jednotlivé strany zadávacího procesu. AVZ se zaměřuje především na výměnu zkušeností a podílí se na přípravě legislativních předpisů v oblasti veřejných zakázek.

■ JUDr. Daniel Weinhold, Ph.D., předseda expertní skupiny Platformy pro transparentní veřejné zakázky (Platforma).

Platforma je projekt za zvýšení transparentnosti a efektivity zadávání veřejných zakázek, do kterého jsou zapojeny jak politické strany, tak i podnikatelské asociace a veřejné instituce. Konkré-

ním cílem této iniciativy je vytvoření konsenzuálního návrhu principů, jejichž legislativní zakotvení přinese zvýšení transparentnosti a efektivity zadávání veřejných zakázek.

■ Mgr. Pavel Robek, předseda výkonného výboru České komory zadavatelů (ČKZ).

Cílem ČKZ je zejména sjednotit metodiku zadávání veřejných zakázek u zadavatelů a definovat standardy kvalifikace fyzických osob, které se zadáváním veřejných zakázek zabývají. Dalším cílem je vytvářet profesní a etické zásady pro výkon profese, „etický kodex zadavatele“.

Daniel Weinhold: Rád bych nejdříve předeslal, že ačkoliv návrh novely zákona o veřejných zakázkách není zatím k dispozici (ke dni, kdy naše diskuse probíhá), podle dostupných informací nebude novela žádnými změnami v oblasti odborné způsobilosti osob na straně zadavatelů obsahovat.

V rámci Platformy jsme v loňském roce poskytli prostor účastníkům setkání expertních skupin pro vyjádření široké palety názorů a námětů. Konečným výstupem, prezentovaným i v médiích, je návrh celé řady opatření - 39 vybraných bodů, které jsou zaměřené primárně na transparentnost a efektivitu veřejných zakázek.

Téma dnešní diskuse, tj. profesionalizace zadávání, přestože není hlavním cílem činnosti Platformy, je v těchto výstupech částečně obsaženo, např. v návrhu opatření, aby u poradců byla akcentována určitá odpovědnost, vyjádřená např. určitou požadovanou hodnotou povinného pojištění, stanoveného ve vztahu k hodnotě zakázky. Zatím však není jisté, jaký k této problematice Ministerstvo pro místní rozvoj jako gestor zákona o veřejných zakázkách zaujme postoj.

Tomáš Machurek: Ano, v tuto chvíli můžeme komentovat pouze zveřejněné výstupy z expertních skupin, jejichž vznik iniciovalo Ministerstvo pro místní rozvoj a které byly vytvořeny pro jednotlivé oblasti právní úpravy dotýkající se oblasti veřejných zakázek. Co

se týče tématu odbornosti osob podílejících se na zadávání veřejných zakázek, lze z diskusí a námětů legislativních úprav vysledovat zejména dva momenty. Jeden spočívá ve snaze posílení významu a role samotného zadavatele při přípravě zadávacích podmínek na úkor trendu nadužívání externích administrátorů a poradců.

Druhý návrh směřuje k vytvoření skupiny (panelu) odborníků pro jednotlivé obory, kteří by se účastnili (za zadavatele) hodnocení nabídek. Pro účely zvýšení transparentnosti by tito hodnotitelé byli ze seznamu pro konkrétní zakázku vybíráni losem.

Pavel Robek: Pokud vím, tak ve hře je ještě jedna varianta v tom smyslu, že odborníci v uvedeném panelu by neměli být externisté, ale naopak zaměstnanci zadavatele, kteří by se od určitého objemu zakázky účastnili zadávacího procesu. Není však jasné, zda je tím myšlena např. kontrola zadávacích podmínek, nebo posouzení kvalifikace či posouzení a hodnocení nabídek.

Robert Pergl: Zastávám názor, že současná situace (absence pravidel pro administrátory) hraje do karet firmám, o jejichž profesionalitě lze často pochybovat. Dnes může organizovat veřejné zakázky v rámci živnosti volně kterákoliv dospělá, bezúhonná a svéprávná osoba, bez jakýchkoliv odborných znalostí. Tato situace má samozřejmě negativní dopad na seriózní advokátní kanceláře či jiné společnosti, jejichž kvalita je založena na tradici, erudovanosti, profesionalitě i etické a morální úrovni.

Nabízí se dvě základní varianty řešení, buď stanovit přísnější požadavky na organizátory (administrátory), anebo bude zadavatel využívat vlastní zaměstnance s potřebnou mírou odbornosti. To však může být v některých případech problémem, protože právní otázky související s veřejnými zakázkami začínají být v současnosti velice komplikované.

Proto se za KAVZ přikláním spíše k tomu, aby vznikla profesní komora, nejdříve jako samosprávná, posléze jako uzákoněný orgán, který by kladl daleko větší profesní požadavky na organizátory veřejných zakázek.

Daniel Weinhold: Je ovšem otázkou, zda by určitá regulace činnosti osob zadávajících veřejné zakázky měla být upravena v zákoně o veřejných zakázkách, nebo naopak v jiném právním předpise, který by reguloval výkon této profese.

Robert Pergl: Opět se dostáváme k tématu regulace profese. Nyní je však nesnadné odhadnout, jakou cestu by případně ministerstvo zvolilo.

Pavel Robek: Na tomto místě je třeba zmínit, že v původních návrzích zákona o veřejných zakázkách v roce 2004 se něco obdobného předpokládalo, uvedený návrh zákona obsahoval určité požadavky, aby na osoby zajišťující veřejné zakázky byly kladeny určité profesní nároky, co se týče dosaženého vzdělání, počtu let praxe nebo pojištění apod. Do konečného znění zákona se však nedostaly. Možná by stálo za úvahu do současného zákona o veřejných zakázkách alespoň nějaké minimální požadavky dodatečně zapracovat.

Robert Pergl: Souhlasím. Nebo by bylo možné v tomto smyslu novelizovat živnostenský zákon, což se mi v tuto chvíli jeví jako nejjednodušší cesta.

Pavel Robek: Ano, to by byla aktuálně jedna z možných cest.

Tomáš Machurek: Nabízí se v této souvislosti základní otázka, kdo je vlastně administrátor a jaké je jeho funkční vymezení v procesu zadávání zakázky.

Uvedme si pro tento účel modelový příklad. V nejšířším slova smyslu je administrátor osoba, která figuruje na straně zadavatele již od počáteční, přípravné fáze zadávání veřejné zakázky, tzn. že zpracovává zadávací podmínky včetně návrhu smlouvy. Je třeba si přitom uvědomit, že zadávací řízení není nic jiného než proces směřující k uzavření smlouvy. Příprava zadávacích podmínek, potažmo smluvních a obchodních podmínek, jež jsou často přílohou zadávací dokumentace, klade zvýšené nároky na osoby zpracovávající tyto dokumenty. Efektivní vynakládání veřejných prostředků vyžaduje kvalitní a vhodné nastavení jak zadávacích podmínek, tak i návrhu smlouvy.

Těžko si lze asi představit, že práva zadavatele budou dostatečně zajištěna, resp. že dodavatelé budou realizovat zakázku na základě kvalitní a přiměřeně vyvážené smlouvy, pokud je pro účely návrhu smlouvy (jako součásti zadávací dokumentace) zkopírován vzor jednoduché, obecné smlouvy z internetu. Případné změny smlouvy před jejím uzavřením s vybraným dodavatelem či během realizace veřejné zakázky podléhají taktéž striktním pravidlům vyplývajícím zejména z evropské rozhodovací praxe.

Nicméně pojďme zpátky k výkonu administrátora. Poté, co administrátor ve spolupráci se zadavatelem zpracuje zadávací podmínky, nastupuje jeho role v druhé fázi, tj. administrace veřejné zakázky v užším slova smyslu; to znamená uveřejnění oznámení o zakázce, otevírání obálek s nabídkami, posouzení kvalifikace, až po vyhodnocení nabídek a uzavření smlouvy. Jedním ze zmíněných úkonů této druhé fáze je např. posouzení kvalifikace. Mám za to, že pro provedení tohoto úkonu jsou dány obecně zcela jiné požadavky, než např. pro hodnocení nabídek. Zatímco hodnocení nabídek by měl provádět vždy odborník pohybující se v oboru odpovídajícím předmětu dané zakázky, posouzení kvalifikace je otázkou zpravidla právní. Třetí fáze života veřejné zakázky je vlastní realizace předmětu veřejné zakázky, kde již administrátor povětšinou vůbec na straně zadavatele nefiguruje.

Uvedeným modelovým případem jsem chtěl jen upozornit na to, že různé fáze a různé úkony během procesu přípravy a zadávání veřejné zakázky vyžadují rozdílné požadavky na odbornost a profesi osob zúčastněných na straně zadavatele. Velice bych přivítal akceptaci myšlenky, že k přípravě zadávacích podmínek, zejména pak smluvních a obchodních podmínek, je nutné právnické vzdělání a potřebná praxe.

Robert Pergl: Osobně si nedovedu představit, že bych jako advokát administroval veřejnou zakázku a neměl bych k dispozici odborníky z konkrétní oblasti jejího předmětu.

Tomáš Machurek: Vyhodnocení nabídek prostřednictvím specialistů v daném oboru vidím jednoznačně jako pozitivní a zcela nezbytný přístup. Současně se však domnívám, že tito specialisté mohou vykonávat jen činnost ve velmi omezeném rozsahu, a to právě vlastní hodnocení nabídek, popř. mohou zadavateli být nápomocni při věcném vymezení předmětu zakázky či finálním posouzení objektivnosti zadávacích podmínek. Každá fáze zadávacího procesu si vyžaduje své odbornosti.

Pavel Robek: Nemyslím, že by tyto fáze bylo možné vždy od sebe úplně oddělit. Často se stává, že ten, kdo vytvořil zadávací podmínky, je lépe schopen posoudit, zda kvalifikace dodavatele vyhovuje zadání, a zvážit vše ve vzájemných souvislostech, než osoba, která se na přípravě nepodílela.

Tomáš Machurek: Rád bych zdůraznil, že i když je zaměstnanec zadavatele uznávaný odborník ve svém oboru, podílí se na přípravě zakázky, umí např. nastavit i platební podmínky vhodné či obvyklé v daném oboru, a má i základní znalosti o zákonu o veřejných zakázkách, nelze zpravidla od něj očekávat, aby průběžně sledoval a analyzoval rozhodovací praxi, a to jak tuzemskou, tak i evropskou, a vyvozoval z ní potřebné právní závěry a byl schopen sestavit kvalitní smlouvu na realizaci veřejné zakázky; u právníků a administrátorů by naopak tyto dovednosti měly být automatické.

Robert Pergl: Někdy to však lze splnit, pokud má zadavatel k dispozici dostatečně personálně obsazené právní oddělení. Z vlastní zkušenosti vím, že znalosti těchto právníků mohou být velmi široké, a to jak v oblasti práva, tak i odborné problematiky ve vztahu k danému úřadu.

Daniel Weinhold: Připomenu zde jednu loňskou diskusi v rámci Platformy, které se účastnili zástupci státní správy i soukromé sféry. Debatovalo se o posílení odpovědnosti zadavatelů, a to i na zmíněné personální úrovni, odpovědnosti za to, jak je zakázka organizována, jak je vyhodnocena, zda tam ne/došlo k nezákonnostem.

Na této diskusi zazněla i myšlenka ve smyslu: „nechme to na zadavatelích, ať si to zorganizují, jak uznají za vhodné, co se týče různých komisí, posuzování, zda angažovat poradce či nikoli, pokud však budou zároveň vzhledem ke složitosti zakázky schopni unést odpovědnost a obhájit správnost svého postupu.“

Pro ilustraci mohu uvést příklad ze sféry korporátního práva. Pokud si např. podnikatel potřebuje zajistit účetnictví, může této problematice rozumět, ale nemusí. Pak je jen na něm, zda si účetnictví zpracuje sám, nebo zaměstná účetní, popř. najme účetní firmu. Vždycky však musí zvážit vzhledem k předmětu činnosti, o jaké hodnoty a složitost se jedná a zda je dané řešení vhodné.

V případě veřejných zakázek se analogicky naskytá otázka (v souvislosti s tím, že tyto činnosti mohou vykonávat osoby jak velmi odpovědné, kvalifikované, disponující již zmíněným pojištěním odpovědnosti, tak i osoby zcela bez těchto předpokladů), nakolik by měl mít zadavatel možnost si vybrat a s ohledem na náročnost a finanční hodnotu zakázky zvážit, jakého administrátora zvolí.

Robert Pergl: Pokud jde o odpovědnost jednotlivých zaměstnanců zadavatele, jedná se o velice revoluční myšlenku, která by znamenala průlom do zákoníku práce - musela by se do něj promítnout např. celá hmotná odpovědnost bez ohledu na výši mzdy. Zdá se, že je to sice jeden ze způsobů řešení, ovšem v praxi těžko realizovatelný. Viděl bych cestu spíše v regulaci poradců, jak zde již bylo řečeno.

Pavel Robek: Vraťme se k požadavkům na odbornou způsobilost. Domnívám se, že tyto požadavky by měly směřovat k fyzické osobě, k jejímu vzdělání, praxi, bezúhonnosti atd.

Směrem k administrátorům by se tyto požadavky mohly promítnout obdobným způsobem, jako je to aktuálně v případě advokátní komory apod.

Robert Pergl: To je jeden z cílů naší nově založené komory. Je třeba uvážit, že zadavatel nemůže předem vědět, který z organizátorů (administrátorů) je kvalitní a který nikoliv. Protože i výběr administrátora veřejné zakázky může probíhat soutěží, dostaneme se k problému, jak nastavit kvalifikační předpoklady na takovou soutěž. Vzhledem k tomu, že je to volná živnost, mohly by se omezující požadavky (obrat, právnické vzdělání) dostat do kolize se zněním živnostenského zákona. KAVZ si klade za cíl danou situaci zprůhlednit, tak aby bylo jasné, že vybraný organizátor bude pojištěný, bude mít profesní odbornost a bezúhonnost, aby tuto činnost mohl vykonávat.

Tomáš Machurek: Myslím, že téma odborné způsobilosti má několik rovin. Pokud diskutujeme o odborné způsobilosti, pak musíme v prvé řadě hovořit o základních předpokladech kladených na osoby, podílející se na administraci. A není podstatné, zda tyto předpoklady jsou kladeny na zaměstnance zadavatele, anebo na externistu. Vždy by měla být splněna určitá míra pravděpodobnosti, že ten, kdo tyto předpoklady splňuje, je schopen odvést kvalitní práci a vykonat zadavatelské úkony v souladu se zákonem.

Zmíním zde ještě další problém, který s odbornou způsobilostí souvisí. Pokud někdo uvedené kvalifikační předpoklady splní, musí pak určitou míru odbornosti udržovat. K tomu by měly sloužit průběžné a kvalitní kurzy, školení a metodická podpora osob ze strany legislativního i dozorového orgánu. Metodická podpora zatím poněkud pokulhává za poptávkou odborné veřejnosti a je zde co zdokonalovat; nicméně ze strany Ministerstva pro místní rozvoj jistou snahu o metodickou pomoc lze již spatřovat.

Souhlasím však s tím, že pokud někdo má zmíněnou způsobilost, udržuje si potřebnou míru odbornosti, měl by nést současně i příčinnou odpovědnost za svou činnost.

Pavel Robek: Zdá se, že v otázce nutnosti určité regulace osob zabývajících se zadavatelskými činnostmi se všichni shodujeme. Je jen otázkou, jakou cestou k tomuto cíli dojít, tj. jaký způsob zvolit. Další otázkou je, kdo by měl tuto regulaci provádět, zda by bylo nejvhodnější zvolit cestu samoregulace, tzn. vytvoření profesních sdružení (kterých je v současnosti v oblasti veřejných zakázek již nyní několik), anebo zda by tuto činnost měl vyvíjet ústřední orgán veřejné správy, zda by měl iniciovat vznik takové organizace anebo by měl tuto organizaci přímo spravovat.

Nabízí se související otázka, kdo by měl tuto profesionalizaci zajišťovat. Měla by to být komora analogického typu k advokátní komoře? Anebo by to mělo být řešeno podobně, jak bylo navrženo v již zmíněné koncepci zákona v roce 2004, tj. tato činnost by byla svěřena do působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, které by vytyčilo požadavky na odbornou způsobilost, zajišťovalo by průběžné vzdělávání, provádělo by průběžné přezkoušení, vydávalo by certifikát, osvědčující, že daná osoba je oprávněna vykonávat určitý typ úkonů v rámci zadávacího procesu, případně by v právním předpisu nebo metodickém pokynu přesně stanovilo, jaké úkony je tato osoba oprávněna provádět.

Robert Pergl: Tyto certifikační činnosti obvykle v České republice provádějí komory, zřízené buď zákonem, anebo po svém vzniku do zákona začleněné. Není náhoda že KAVZ byla ustavena v prosinci loňského roku. Naše iniciativa vznikla mj. i proto, že v zásadách i věcném záměru novely zákona o veřejných zakázkách jsme nenalezli nic, co by jakkoliv toto odvětví regulovalo.

Daniel Weinhold: V rámci Platformy byla problematika poradců poměrně velkým tématem, i když se to nakonec v publikovaných závěrech příliš neprojevovalo. Nebylo totiž snadné nalézt jednoduché řešení, na kterém by se účastníci Platformy dokázali shodnout. Jisté je, že pokud neexistují pravidla, hrozí, že by se mohlo dospět od jednoho extrému „může to dělat úplně každý“ až k druhému extrému typu „zakážeme jakékoliv poradce, administrátory“. Bohužel, i s takovou myšlenkou, na kterou by v konečném důsledku nejvíce doplatili zadavatelé, jsem se již setkal.

Tomáš Machurek: Byl zde zmíněn příklad Slovenska, kde seznam odborně způsobilých osob spadá do kompetence Úradu pre verejné obstarávanie. V tomto seznamu je v současné době zaregistrováno více než čtyři tisíce osob. Důvodem je mimo jiné fakt, že slovenský zákon o verejnom obstarávaní stanovuje, že administrovat veřejnou zakázku může pouze osoba, která je v tomto seznamu zapsána. Na jednu stranu se to zdá v pořádku, neboť je to jedna z možných cest regulace výkonu administrátorské funkce. Na druhou stranu ta samá zkušenost ze Slovenska naznačuje, že původně dobrá myšlenka byla nakonec ne zcela vhodně aplikována. Odborně způsobilá je dle slovenského zákona totiž každá osoba, která splní ne nijak složité zkoušky, zaplatí symbolický poplatek a je zapsána do seznamu. Samotné zkoušky dle mého složí každý, kdo má alespoň základní znalost zákona. Konečný efekt regulace odbornosti administrátorů je tedy dle slovenského modelu minimálně značně diskutabilní, a to zvláště ve srovnání s regulací odbornosti jiných profesí typu advokátů, notářů, daňových poradců apod.

Daniel Weinhold: Je patrné, že tuto činnost nemůže vykonávat dohledový orgán. Advokátní licence též nevydávají soudy, nebo pro daňové poradce finanční úřady. Zde by docházelo zcela evidentně k možnému zájmovému konfliktu.

Robert Pergl: V ostatních profesích komory fungují - a fungují dobře. Proč tedy nevyužít stejného principu i v případě veřejných zakázek?

Tomáš Machurek: Pokud se po všeobecné odborné diskusi, do které bude primárně zapojen stát a příslušná ministerstva, dospěje k obecně přijatelnému závěru, že administrace zadávacích řízení je činnost naplňující pojem povolání, tak jako tomu je u již zmíněných činností advokátů, notářů apod., u kterých výkon povolání reguluje stát zákonem a zájmovou samosprávnou komorou, a je tedy třeba i administrátorskou činnost regulovat zákonem, pak se AVZ na takovém procesu bude ráda podílet.

V této souvislosti pak vidím velký potenciál AVZ, jejíž hlavní náplní je právě udržování odbornosti osob zúčastněných na zadávání veřejných zakázek prostřednictvím seminářů, školení, konferencí a jiných vzdělávacích akcí. AVZ ostatně takové akce již několik let pořádá nebo se na nich spolupodílí a pravidelně i nich informuje i na svých webových stránkách.

Robert Pergl: Cílem, který bych za KAVZ zdůraznil, je zřízení samoregulačního orgánu, jehož úkolem bude zprofesionalizovat zadávání veřejných zakázek prostřednictvím organizátorů veřejných zakázek, nastavit odborná, profesní a etická pravidla, která v současné době nastavena nejsou - a bohužel, jak to aktuálně vypadá, v nejbližší novele zákona ani nastavena nebudou.

Závěrem bych však chtěl ještě znovu zdůraznit, že povolání organizátora je velice složité a vyžaduje ne jednu odbornost, ale minimálně dvě (právní a odbornou vzhledem k předmětu zakázky), jak již bylo v této diskusi řečeno. KAVZ bude usilovat o to, aby povolání administrátora veřejných zakázek získalo takovou prestiž, jakou si podle mého názoru zaslouží.

Jestli to bude formou novely zákona o veřejných zakázkách, tj. nastavením odbornosti jak u zaměstnanců zadavatele, tak i u administrátorů, anebo formou zákona o zřízení profesní komory, nebo novelou živnostenského zákona, již není podstatné.

Navíc jsem přesvědčen, že by se mohlo dosáhnout významných úspor veřejných peněz. Navzdory tomu, že pochybení ve veřejných zakázkách se prezentují v médiích hlavně kvůli podezření z korupce, domnívám se, že převážná většina financí ve veřejných zakázkách uniká díky chybám v zadávací dokumentaci, které jsou způsobeny neodborností a špatnou organizací.

Tomáš Machurek: Hlavním cílem AVZ je zejména výměna zkušeností a názorů, a také otevřená kvalifikovaná komunikace s orgány státní správy, které se podílejí na legislativě a dozoru v této oblasti. AVZ je oficiálním připomínkovacím místem legislativy v oblasti veřejných zakázek a účastní se i na iniciativách poslední doby, jako je Platforma pro transparentní veřejné zakázky, a aktuálně prostřednictvím zástupců v pracovních skupinách také na novelizaci zákona o veřejných zakázkách.

Daniel Weinhold: Hlavním cílem Platformy pro transparentní veřejné zakázky je posílení transparentnosti a efektivnosti v oblasti veřejných zakázek. Když expertní skupina Platformy v loňském roce připravovala své návrhy, provedla nejprve mezi účastníky průzkum, co považují za největší problémy v oblasti veřejného zadávání. Z nich pak vybrala deset nejvýznamnějších bodů, kde se mj. objevil problém chápáný jako zásadní, a to absence osobnostních požadavků pro osoby účastnící se zadávacích činností. Bylo kritizováno, že se na straně zadavatele objevují různé osoby s různými rolami, případně i s určitým nesouladem mezi jejich skutečným vlivem na rozhodnutí a jejich odpovědností. Soudím, že právě toto by mělo být v budoucnosti napraveno.

Pavel Robek: ČKZ vznikla ve své době jako reakce na aktuální situaci v oblasti veřejných zakázek. Na rozdíl od některých jiných iniciativ nesdružuje osoby dodavatele, neboť již v době svého vzniku směřovala ke komorovému uspořádání a hodlala v budoucnu vytvořit obdobu jiných profesních komor, tedy měla v podstatě stejné cíle jako nově založená KAVZ. Nicméně činnost ČKZ je v současné době z různých důvodů utlumena. S KAVZ proto nyní významně spolupracujeme a jí deklarované cíle podporujeme.

Děkujeme za rozhovor.

Připravila Ing. Štěpánka Homolová